

Szerkesztőség és kiadó hivatal

Plac SIMONFFY-ház a város-
házával szemben

HIRDETME NYEK.

előfizetési pénzek és a kiadás körüli panaszok
valamint a lap szerkesztéséhez illető
minden közlemények ide intézendők

Bérmintetlen levelek csak ismert kezektől
fogadhatók el.

DEBRECZENI ELLENŐR.

POLITIKAI, TARSADALMI és KÖZGAZDASÁGI LAP.

A SZABADELVÜ PÁRT KOZLÖNYE.

Megjelen naponként, a vasárnap és péntek kivételével.

Előfizetési ár:

Helyben házhoz hordva vagy vidékre postán

küldve:

Egész évre	10 frt — k
Félévre	5 frt —
Negyedévre	2 frt 50
Egy hóra	1 frt —

Hirdetési díj:

Öt-hasábsopetisorszeri beigtatásért 5 kr

Bélyegdíj minden hirdetésért külön 30 kr

Nyilttér 4 hasábsopetisorsért 20 kr.

XI. évfolyam. 1884.

Debreczen. Csütörtök, február 14.

32. szám.

Tanulságul.

(—) Mikor a mi felső házunk a zsidók és keresztyének közötti házasságról szóló törvényjavaslatot 9 szótöbbséggel megbukatta, az ellenzék, — mely pedig ezen kérdésben maga sem tudta, hogy miért ellenzik. — minden áron kormánybukást akarván látni, roppant lármát csapott, hogy ime leszavaztatott a kormány, most már mennie kell, megbukott Tisza Kálmán! És véghetetlenül zokon vették, hogy a kormány s hogy különösen Tisza Kálmán nem bukott meg és nem hagyta el székét.

Pedig itt csak arról volt szó, hogy egy törvény javaslatot leszavaztak, és nem arról, hogy bizalmatlanságot szavaztak volna a kormánynak.

Ime megtörtént, hogy Angliában, mely pedig a mi sokszor idézett minta képiünk, a kormánynak, a felsőház 181 szóval 81 ellenében, bizalmatlanságot szavazott az egyiptomi kérdésben követett magatartásáért. Az a minta parlament több mint kétharmad többséggel megvonta bizalmát a kormánytól.

Hát azt mondja rá a kormány, hogy az a felsőház dolga, ha nem viseltetik bizalommal iránta; bizalmatlankodjék felőle a menüit tetszik, hanem ő — mig meg lesz a nemzet közvéleményét képviselő alsóházi többsége, addig ő megmarad helyén és igen jól érzi magát, abban a bársonyszékben, melyet az alsóház többsége támogat.

És ebből a körülményből nem akar tőkét csinálni az az angol ellenzéki napi sajtó, nem zudul neki a kormánynak, hogy miért marad helyén ilyen körülmények között, azt igen természetesnek találja mindenki — rettenetes ámulatára minden magyar ellenzéki atyfiúnak.

Pedig méltóztassanak ám azt jól meg-

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

500 mise.

Halévy beszélya.

1867. április 1-jén, a párisi világiállítást megnyitó napon költöztem ki ez árnyékvilágból.

Eletem — mi türes-tagadás! — elég kényelmesen folyt. Gombkötő mesterember voltam; 1840-ben felhagytam az üzlettel, mi nekutána 25,000 livre évi jövedelemnek vettem meg alapját. Mikor meghaltam, éppen 77 éves valék — oly kor, melyben már el lehet hagyni a világot. — Nem is panaszkodom.

Általános örökösömül, Flachat Pauline kisasszonyt tettem, ki 45 év óta áll szolgálatomban és betegségem alkalmával a legnagyobb önfeláldozással ápolta. Már elszállított volt a lelke, midőn Pauline így szólt: — Ne aggódj, Adolf, majd lelki üdvödért 500 misét mondatok.

— Istenem! — viszonzám. — Sohse követeltem volna tőled e szolgálatot, de ha magad ajánlod jó, elfogadom. Nem tudom, haszná-e, de annyi bizonyos, hogy ártani nem árt.

Ezzel utnak eredtem a más világ felé. Az igazat megvallva némi félelem lepett meg utközben. Nem mintha a pokoltól remégetem volna, hisz a földön kevés becsületesebb ember élt mint én, már t. i. úgy érteve a becsületességet, hogy ifjúkoromban derekasan kimulattam magamat, vénségemre pedig nem sokat gondoltam a szánómban. tudtam, hogy a purgatóriumot ki nem kerülhetem.

Nem is kerültem ki. Utközben a pokol és paradicsom között be kellett térnem egy szóra.

— Neve, uram? — kérde a paradicsom egyik öre.

— Robineau Adolf.

jegyezni, hogy nagy a különbség egy törvényjavaslat megbukása és bizalmatlansági szavazat között; amaz csak egy speciális esetre vonatkozik, emez pedig egyáltalán minden néven nevezendő dologban kimondja, hogy nem bizik a kormánynak.

De valamint a két (t. i. az angol és a miénk) felsőház között meg van a különbség, úgy meg van a nagy különbség a két alsó ház között is. A mi pedig a két ellenzékét illeti, no itt meg már az ég és föld a különbség. És ha már olyan nagyon szeret a mi ellenzékünk Angliára hivatkozni, ha olyan nagyon szeret ehhez a minta államhoz hasonlítani, hát hasonlítana abban is, hogy tudná megőrizni a maga méltóságát s ne kötekednek ott is, a hol arra oka sincs, de szükség sincsen.

Tanulhatna ez a mi híres ellenzékünk, hogy a párt méltóságát nem lehet fenntartani, illetve megszerezni azzal, hogy a kormányt mindenáron be kell mázolni és meg kell dobálni sárral. Megtanulhatná, hogy egy párt méltósága épen abban culminál, hogy kormánya méltóságát minden kicsinyes támadástól — partkülönbség nélkül óvja. Megtámadja a kormányt ha igaz oka van annak eljárását rosszalni, de nem engedí meg hogy akkor is bántásák mikor arra ok nincsen. Az angol ellenzék ezen a magaslaton áll.

Ezen körülmény okozza aztán azt, hogy bár az angol felsőház — épen mint nálunk — részint sport szenvedély, részint a Gladstone kormány elnök személye iránti ellenszenvből, bizalmatlanságot szavazott a kormánynak, még is sem az alsóházban, sem a sajtóban egyetlen támadást sem intéznek a kormány ellen azért, a miért ezen esemény után is helyén marad.

Ott — mert felbirnak emelkedni —

- Foglalkozása?
- Azelőtt gombkötő.
- Lakik?
- Páris, Rue Notre-Dame de Lorette, 32 szám, első emelet.
- Helyes! — mondá az ör, miután egy nagy könyvből meggyőződött, hogy nem hazudtam. — Önnek meglehetősen jó hire van nálunk, számlája rendén. Ne féljen. Vannak ajánlólevelei?

— Ajánlóleveleim? Ha jól emlékszem, nincsenek. Egy hölgy azonban 500 misét szolgáltatott lelküdvösségemért.

— Akkor se baj! mond az ör. — Nyugodt lehet, 500 mise több az elégnél. Beértük volna 250-nel is. Jöjjön, kedves barátom, jöjjön.

Tehát a purgatóriumban volnék! Sohse hittem, hogy ilyen békés, rendes élet foly a purgatóriumban; nines itt sem hideg, sem meleg — az ember azt hinné, hogy valami vidéki kis városban él. Minden reggel megjelenik a hivatalos lap, mely a paradicsomba küldött szállítmányokat közli és ez természetesen legnagyobb és legfontosabb eseménye a napnak.

A földön ezalatt jól folytak ügyeim. Pauline mindjárt kimulásom után egy lelkészhez ment és 500 frankot adott át, hogy az összegért 500 misét mondjon lelki üdvömért.

— Sziveskedjék minél előbb végezni az 500 misével, főtisztelendő ur, — mondá Pauline. — Gondolja meg, ha a szegény embert sokáig találnák ott tartani a purgatóriumban!

— Ne aggódjék emiatt, nagysád. Ügyét, amennyire csak lehet, siettetni fogjuk.

Pauline nyugtatót kért az 500 frankról és azzal könnyű szívvel távozott a lelkészhez.

A lelkész lelkiismeretesen hozzáfogott munkájához. Huszónöt nap minden reggel fél vagy három negyed kilenczkor misét mondott érettem. A purgatóriumban igen

méltóságuk érzetében a pártok a kellő álláspontra — mindenki természetesnek találja ezt; itt nálunk — kicsinyes okok és mellék érdekek urálván az ellenzékét — lármát ütnek, s mindennek elmondják a kormányt, a miért helyén marad.

Ez a különbség a két állam ellenzéke között s ezért nevéstéges, hogy ha a mi ellenzékünk minduntalan Angliára hivatkozik, holott nem képes attól eltanulni azt, a mi nélkül komolyan senki sem veheti számba — a méltóságot.

— Uj horvát demónstráció. Horvátországnak a budapesti országos kiállításon való részvétele ellen is megindult már az izgatás és nagyon kétséges, vajjon a kiállítási bizottság elnöke, Draskovics József gr. által tett lépések képesek lesznek-e a dolgon valamit változtatni. Draskovics gr. ugyanis személyes közbenjárása által kísérlete meg az ellenzék vezérferfiát és a hírlapok szerkesztőit rá bírni, hogy a kiállításban való részvét ellen ne igazságnak; de kísérlete eredménytelen maradt.

A sinkáti veszedelem.

Tegnap táviratunk jelentette már a sinkáti veszedelmet, mely angol parlam. a lehető legnagyobb izgatottsággal juttatta. Mindjárt a hír megérkezése után azonnal összehívták a minisztertanácsot és elhatározták, hogy Angliából azonnal csapatokat küldenek Suakinba, amiből egy mondják, Gordon tábornok Berberből megküldte hozzájárulását.

Tevfik pasa kirohanást tett, de az osztromlók által körülfogott és összes katonáival együtt levágtatott.

Az egyiptomi események mind élesebb és válságosabb jellegűt öltének; az angol kormány óriási erőfeszítéseket tesz az eddigi vereségek parázálására, a miért is bizonyára nem lesz érdektelen a sudani harcztér felől néhány általános vonásban tájékoztatni az olvasót. — A Sudan (néger ország) Mehemet Ali pasa óta tartozik Egyiptomhoz. A sivatag, a mely Kairónál kezdődik, s az északi szél. 17 fokánál végződik, minden bor-

rendes a könyvvitel, ennél fogva az én 25 misémet is azonnal bejegyezte a könyvvivő.

Huszónöt nap mulva miséimben hirtelen fenakadás történt, még pedig a következő okból: Párisban, bármit is beszéljen a gonosz világ, nagy a jámbor emberek száma úgy, hogy az ottani lelkészek túl vannak terhelve miseajánlatokkal. Páris legfőleg 1500 vagy 1800 lelkész számát s ezektől azt kívánják, hogy 10—12000 misét mondjanak naponként, ami merő lehetetlenség.

Szerencsére találkozott egy tapasztalt férfiu, ki így okoskodott: Mig a népes városok túl terheltek ajánlatokkal, addig a vidéki helységekből oly szűk a lelkészek keresete, hogy sokan közülök hónapokig is megbízás nélkül tengődnek. Mi történik ilyen körülmények között? A párisi egyházmegye papja 20 soust kap egy miséért. Mivel azonban rá nem ér valamennyi megbízást teljesíteni, vagy visszaadja az illetőnek a 20 soust, vagy megtartja és nem mond misét. Első esetben az egyház 20 soust veszít és a halott károsodik, második esetben a halott szintén kárt vall, de az egyház becsülete is kockán forog.

E mélyértelmű okoskodás következtében a praktikus férfiu elment a tulterhelt lelkészhez s így szólt hozzá: „Uram, ön 20 soust kapott egy Chabotin-miséért, de ön nem ér rá e misére.

— Igaz. — viszonzá a lelkész.

En módot tanáltam, mely önt is, engem is, meg a szegény Chabotin is, ki kétségkívül a purgatóriumban sinlődik, teljesen ki fogja elégiteni. Ön 20 soust kapott. Tartson meg ebből magának öt soust a hátralevő tizenötöt adja nekem. En ismét öt soust tartok meg ebből és kötelezem magamat, hogy papokat tanalok a vidéken, kik a megmaradt 10 soustért szivesörömet mondanak egy-egy misét.

Ily módon alakult a „Misemondó ügy-

zalmi mellett sem tudta visszatartani Egyiptom hódító uralkodóját, hogy ismételtelen expedíciókat ne küldjön a négerország elfoglalására. Az egyiptomi csapatokat több ízben megverték, de mivel a katonák nem ben-szülött fellá-k voltak, hanem törökök és al-bánok, Mesemet Ali végre mégis célhoz jutott, főleg, a midőn sikerült a törzsek között szakadást előidéznie. A sokat emegtetett Khartum városa, a fehér és a kék Nilus össze folyásánál egy tábornoknak köszönheti keletkezését. A város fekvése egészségtelen, de katonai szempontból fontos. 1861-ben Said pasa uralma alatt, Egyiptom hatalma Sudanban Khartumtól délre mintegy 90 kilométernyire terjedt. Az egyiptomi Sudan abban az időben az Assuantól délre fekvő összes területet, beleértve Kordofan és Dong-polát, magában foglalta.

Suakin és Massauah, mindkettő kikötőváros a tengeren, nem tartoznak a tulajdonképpeni Sudanhoz; 1864-ben engedték Törökország által Egyiptomnak. Hozzájuk járultak egy év letelével Bogos és Golab, Abbesyma északnyugati határán. 1869-ben Ismail pasa khedive Egyiptom határát az egyenlítőig terjesztette ki, hogy biztosítsa a Nilus forrásainak vidékét. Fashadában már megelőzőleg létesített egy katonai örölmás. 1874-ben végre Darfur annectáltatott abból a czélből, nehogy a rabszolgakereskedők szövetkezzenek e terület uralkodójával. Ezzel azután a hódítások be voltak fejezve, s Egyiptom a Nilus egész területét, kezdve az egyenlítőtől a földközi tengerig, a magáénak mondhatta.

A keleti s folyókban bővelkedő Sndan termékenyebb, mint a Nilus nyugoti vidéke, a hol nagy szárazság uralkodik. A lakosság számos törzsré oszlik. A kék Nilus partján lakó törzsek földműveléssel foglalkoznak s falvakban laknak. A sivatag arabjai azonban nomád életet visznek, azon egyszerű oknál fogva, mert barmaik számára folyvást új legelőt keresnek, A gyér fű csak csekély táplálékot nyújt, a miért a sok teve, marha, kecske és juh fentartására a nomádok óriási területet vesznek igénybe.

A katonai operatiók főakadályát a vidéken a szállító eszközök teljes hiánya képezi. A márcziustól novemberig terjedő nyári hónapokban egy teve elbir 400 fontot, de minden harmadik nap innia kell. Akkor könnyen utazik tovább. A teve szükség ese-

nökség. A vállalkozók oly elvből indultak ki, mely sem a morált, sem a vallást nem sértette. De mennyi zavarnak, visszaélések lön kutféjévé ez eredetében oly üdvös vállalat!

En úgy láttszik a morte-saisonban patkoltam el, mert akkortájtban ama lelkésznek, ki az 500 misét volt értem mondatok, nem volt semminemű megbízása. Csakhamar azonban egyre rohamosabban érkeztek az ajánlatok, fontos, sürgős, melegen ajánlott misék, elhalt tanácsosokért, tánczosnőkért, tudósokért. 100 soust 10 frankot, szóval örült összegekért fizettek egy-egy miséért, az én misém díja csupán 20 soust volt.

Lelkészem udvarias ember lévén, így okoskodott: „Egymagam sohasem végezhetem el a sok megbízást, azért Robineau miséit az ügynökségnek engedem át. Ez a miséket következőképen osztotta el:

- 76-öt kapott a mimizans-sur-boissei lelkész,
- 18-at a la-petaudieiri lelkész,
- 40-et az olivette en-payanconi lelkész,
- 13-at a baranti les fontainesi lelkész,
- 84-et a boustastassoni lelkész,
- 245-öt a Saint-Jean de coconasi lelkész.

Összesen 485 mise. A legtöbb misét azért kapta az utolsó lelkész, mivel darabját négy sous-jával vállalta el.

Nagyon természetes, hogy én a doleg e fordulatán rendkívül megürültem. Anyagyházam lelkésze, mondám magamban, bármennyire iparkodik is, legfőleg egy misét mondhat napjában, mig, így na hatan végzendik egynek szánt tisztet, ügyem igen gyors lendületet kell, hogy nyerjen. Ugyanazon időben tognak érettem Tourainében, Bretagneban, a Dauphinében, a Provenconben és Languedocban imádkozni így nem soká, megnyilnak számomra az éden kapui.

DEBRECZENBEN

100 kiló 20.40
20.40
19.40
19.40
18.80
18.—
17.40
16.40
15.80
15.—
14.—
12.60
11.—
9.20
7.40
5 kgr. 5.40
4.80
5 kgr. 5.20
4.60
5 kgr. 10.40
9.80

Z T.

együtt

al drágább.

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

tében 180 kilométernyi utat tesz meg s akkor csak a negyedik nap végén szorul a megítatásra. A hűvösebb évszakban, főleg a kék Nilus közelében, a hol sok fü terem, a tevé tizenhárom napban egyszer kell megítatni, föltéve, hogy nem kell munkát végeznie. Sik földön a tevé elbírt ötszáz fontot is.

Hogy fogalmunk legyen az itt levő távolságokról, elég megemlítenünk, hogy Korosko Berbertől, a mely utat Gordon pasa most tette meg, 450 kilométernyi távolságra fekszik. Egy katonai csapatnak legalább két hétig kellene utaznia. Az egyiptomi terület legvégű pontja Gondokoro 1500 angol mérföldnyire esik Khartumtól. Különösen érdekes hely Suakin, a Vöröstenger partján. Ez a város fogja képezni a kiindulási pontját a Berbertől Khartumig építendő vasútnak. Az utóbbi években itt központosult a sudáni tartományok kereskedelme, mert a város szigetén fekszik s az angol hadihajók által könnyen megvédhető.

1881-ben a bevétel Suakinba 240,000 fountra rugott, mely összegben Anglia két harmadrészesel szerepel; a többi Olaszország, Törökország és India szolgáltatta. A kivétel (elefántcsont, gumi, kávé, gyapot) 260,000 fot sterlinget képvisel; több mint fele Angliának jutott. Suakinból 83 kilométernyire fekszik Sinkat, a melynek helyőrsége egy távirati jelentés szerint oly tragikus véget ért. A forró nyári hónapokban Sinkat kedvence üdülő helye Suakin lakosainak. A város hegyen fekszik, melynek lejtői egy kert képét nyújtják. A hegy közelében sánczolta el magát a szerencsétlen Tewfik pasa s várta a segélyt — hiába.

A Berberig vezető uton két szük és veszedelmes szoroson kell áthatolni, a kutak csak 500 embernek adnak vizet. Azonkívül a vonalon laknak a haddendának, a kik ellessége a kormányának. Maga Berber, melyet a bizáris és kubanis törzsek fenyegetnek, legalább 1000 embernyi helyőrségre szorul, de ahhoz, hogy e Suakinhoz vezető ut biztosítsák, 10,000 ember sem lenne elégséges. Khartum 50,000 lakost számlál, a kiknek háromnegyed része rabszolgá. A város kiterjedt erődítményekkel bír, de nincsenek árkaik és kapui; helyőrsége jelenleg 6000 emberből áll, a kiket Coetlogon ezredes vezényel, s a kik aligha fognak ellenállhatni a Mahdi támadásainak.

Az elmondottakból kiténik, mily veszedelmes lenne mindezen helyekről az őrseget kivonni. Jelenleg 10 állomáson (Dongola, Berber, Kassala, Amadel, Faser, Senaar, Fasoda, Khartum, Bahr-Gazabl és Gondokora) mintegy 42,000 egyiptomi katona van helyőrségen. Nem érdektelen fölemlíteni, hogy az egyenlítő tartományban egy német, dr. Schnitzler, mint Emin bej, Darfurban pedig egy osztrák katona, Slatin bej néven viszik a főparancsnokságot. Egy pillantás a térképre bárkit is meggyőzhet az iránt, hogy az egyiptomi kormány sem gondolhat az óriási terület (mely 11 milliónyi lakossággal nagyobb mint egész Németország) kiürítésére. A Nilus vízesei Assuan és Khartum közt lehetetlennek teszik a hajózást. Hogy miként lesznek a felmerült nehézségek leküzdhetők, azt ma még senki meg nem mondhatja; maug az angol miniszterek legkevésbé, a kik pedig oly határozott tanácsadásokkal szolgáltak a khedivének.

Nyolcz vagy tíz nappal azután, hogy az ügynökség elhelyezte volt 485 misémet, találkozom az örrel.

— Ügyei pompásan állanak — szolt hozzám — naponként három, négy misét szolgáltattak önért a földön.

— Hármát, négyet? — kérdém. — Hisz egy napra hat esik.

— Már megbocsásson, de hozzánk csak három vagy négy érkezik.

A purgatorium örnek, fájdalom, igaza volt. Misém ügye a földön következőleg állott. A la-petaudieri, barentin-les-fontainesi és olivette-en-payanconji lelkészek lelkiismeretesen megféleltek tisztúknak. A misék kifogástalan rendben és gyorsan érkeztek a tisztítóházba; sőt az olivettei lelkész még azáltal is siettetni vélte szabadulását, hogy miséi sohasem tartottak tovább rövid negyedóránál. Nem panaszkodom e miatt, mert e rövid misék is számítottak.

A másik három pap azonban nem nagyon buzgólkodott. Tricoche abbé, mimizans-sur-boissei lelkész derék ember volt, csak hogy a községyen bántotta szegényt, úgy, hogy évenként álló kilencz hónapig nem hagyhatta el szobáját. Minden reggel föltette magában: „Ma okvetlenül mondok egy Robineu-misémet.“ Szegény Tricoche abbé nem teljesítette szándékát, mert e szavakkal rogyott vissza karszékebe: „Nem lehet, nem lehet! Mise helyett legalább rövid imát végzek Robineu lelkéért.“ Meg is tette még pedig nagy áhitattal, csak hogy társasága hasztalan volt, mert csak a misék számítottak.

Chamblin abbé nem bántotta sem községyen, sem más egyéb nyavalya. Ő a vancuselü prestánsokkal hadi lábón állott és amennyire csak telhetett tőle, megtéríteni iparkodott az apti egyházkerület kevés lutheránusát. Tekintetbe veendő még az is, hogy Chamblin abbé igen sok cikket irt Veullier urnak, melyek, mivel az abbé ur tu-

Napi hírek.

— **Bálint napja.** Főtisztelőt s nagyságos Révész Bálint püspök úrnál a mai nap folyamában névnapja alkalmából egyesek és testületek nagy számmal fejezték ki legőszintébb szeretése kívánataikat. A főiskolai tanárok is — mintegy harminczan testületileg jelentek meg, kiknek nevében Kassay Sámuel akadémiai igazgató üdvözölte rövid, meleg szavakkal a szeretett főpásztort, mint a kollegium legfőbb felügyelőjét, ki édesatyailag gondoskodik annak szellemi és anyagi ügyeiről. Püspök ur mélyen meghatva válaszolt, Mióta — egymond — olyan bus emlékeztető családi veszteségek sulytották az egyház és iskola virágzásában keresi minden örömet és boldogságát s kedves gyermekeinek szeretetét a tanárok, általában hűveinek hű ragaszkodásában és tisztelőben találta föl. Ezek alkotják most az ő családját. Biztosítja azért a tisztelő tanárokat az ő mindenkorai támogatásáról, de egyszermind kéri is őket, hogy az ő folyton hanyatló erőitökarral lelkiismeretes munkásságukkal viszont gyámolítsák. A tanárok után az utcaizsólak tanítóinak testületét fogadta püspök ur s Lada Sándor tolmácsolta tagtársainak áldást kívánó érzelmeit. Az üdvözölt ezeket is a legszeretetteljesebben fogadta. A lelkészkar tagjai hasonlóképen gratuláltak nagyérdemü püspök úrnak. Mi is kívánjuk, hogy az Isten még soká-sokáig tartsa meg az általánosan becsült és szeretett főpásztort a debreczeni főiskola javára, Debreczen város és a református egyház díszére!

— **Az önálló gazdálkodók bálja** ma lesz a „Koroná“-ban. E bál az előkészületek után itélve minden eddigi báltól eltérő, érdekes és igen látogatott lesz. — A „Debr. Hirlap“ már holnap hoz róla tejedelmes referátát.

— **A debreczeni iparos kör** 1884-ik évi február hó 16-ik napján délután 5 órakor a kör helyiségében gyűlést tart. Tárgy: az ipartörvény javaslat tárgyában elfoglalható álláspontról megbeszélése. — Az elnökség.

— **K. Tóth Kálmán** ur által még a múlt év július havában egyszersmindenkora felhatalmaztatunk, hogy nyomatásban megjelent közleményeit a forrás megnevezésével bármikor közölhetjük. Ő azokat szívesen átengedi. Nem hiszük tehát, hogy egy helyi lapnak másnemű felhatalmazást adott volna s azzal bízta volna meg, hogy nevében, holmi tiltakozás félleket firkáljon.

— **A „kereskedői kör“** alakítása érdekében f. hó 17-én vasárnap d. u. 3 órakor a „kereskedelmi s iparkamara“ helyiségében nagy értekezlet fog tartatni, melyre a kereskedői osztály minden tagja valamint a hitel s biztosítói intézet tagjai s hivatalnokai tisztelettel meghívottak. Az értekezlet tárgya az elkészült alapszabály tervezet tárgyalása.

— **Eltűnt ifju.** Molnár Jánosnak az ipar és kereskedelmi bank szolgájának Dániel nevű 15 éves fia ki a Telegdi féle könyvkereskedésben volt alkalmazva, hétfőn este eltűnt. Eltűnésének oka teljesen ismeretlen. Atyjához, ki azóta kétségbeesetten keresi fiát, egy gyászkeretű borítékban levelet irt, melyben öngyilkossági szándékáról tesz említést. Atya kéri, hogy a ki a fiúról tud valamit, szíveskedjék őt uba igazítani. Az eltűnt fiu hamvas szürke kabát.

dományosan mivel ember volt, rendszeres napvilágot is láttak Veullier ur lapjában.

Mig Chamblin abbé ekképen harezolt egyházért és hitért, ezalatt egyre halaszgatta miséimet, pedig 84 misét kellett értem mondania és föl is vette az ezekért járó 42 frankot az ügynökségtől.

A derék abbé eddig 2 vagy 3000 misével volt hátrálékban. Voltunk vagy százan a purgatoriumban, kik élés szemmel kísértük boustassoni plébániát. Számunkra nagyritkán került ki onnan egy-egy mise.

Ahelyett, hogy imádkozott volna üdvömért, — cikketek irt Veullot urnak.

Itt-ott akadt még egy-egy misém Tricoche és Chamblin abbéknál, de Marbouillon abbé, ki pedig 145 misét vállalt el a ötszázból, soha egyet sem mondott. Marbouillon abbé négy sorsjával vállalta a miséket, azért azonban, amit tett, egyetlen egy soust sem érdemelt.

Ö mindenen elfogadta a megbízásokat és Marbouillon abbé már már a purgatoriumi lelkeknek 57,824 misével tartozott.

Szóval, több mint két éve, hogy meghaltam, több mint két éve, hogy a tisztítóházban tégdöm. Tegnap meglátogattam az őrt, ki azzal biztatott, hogy a purgatoriumban csak átmenőleg fogok tartózkodni. — Ön megféleldezik rólam.

— Dehogy, feledkezem meg, — viszonozá. — Ön 500 misét jelentett be, s mi csak 150-et kaptunk. Mi beértük volna a 200 vagy 250 misével is, de 150: — az kevés, az nem felezi passzívát.

Es én a száz hiányzó mise miatt, ugy látszik, sose fogom színről-színre láthatni a paradicsomot!!

mellény és nadrág volt és egy fakó felső kabát.

— **Halálozás.** Városunk és a szomszéd megyék keblében általánosan, de különösen a művelt nemesi osztály és előkelő családok körében az 1830. 40 és 50-es években a társadalmi téren, mindenkit megnyerő előzékeny modora miatt ösmeretes később pedig a nagy Bihar megye érmelléki járásában al, és főszolgabírói rangban, több ideig hivataloskodott, s ezen hivatali pályáját is mindenki, de különösen felsőbbjei meglegedésére bevégezt, később pedig az 1850-es években az ország fővárosába felköltözött Felsővályi Vincze Miklós folyó évi februárius hó 13-ik napján, reggeli 5 órakor, tüdő lobban rövid szenvedés után szerett neje Ilkey Joseph a városunkban lakó egyedüli testvére Vincze Viktor, valamint városi tanácsnok La ky Lajos, mint ifju évében jötevőjének és sora intőzőjének bánatára jobb éltre szenderült, temetése a fővárosban a helyvét hitvallás szertartásai szerint f. febr. hó 15-ik napján fog végebe menni, áldva legyen hű emlékezte.

— **Gyümölcsfa eladás.** Hirdetésünk rovatában jelzett nemcsa fajtájú s homokon nevelt kitéző fejlődésű oltványok eladására felhívjuk a tenyésztők figyelmét. Megrendelések egy a gazdasági tanintézet igazgatóság irodájában a városban, valamint közvetlen a gazdaságban P a l l a g o n tehetők.

— **Színházi bérléhrítés.** Tisztelet tudatom a nagyérdemü műpártoló közönséggel, hogy a hetedik kisbérletre, husz előadásra aláírást nyitok. Bérletárak: családi páholy 90 forint, alsó- és középpáholy 60 forint, felső páholy 40 forint, elsőrendü támlásszék 15 forint, másodrendü támlásszék 12 forint, földszinti zártzék 8 forint. Kérem a mélyen tisztelt közönséget, méltóztassék igénytelen törekvésemet méltányolni s a magyar színészetnek hazafiai czélját, nemzeti-ségi, magyarsodási és közművelődési hivatását fölfigyva, annak minél több barátot és pártfogót szerezni. Mély tisztelettel Krecsányi Ignác, szinigazgató.

— **Veres kereszt ügy.** Kéretnek a tisztelt alapító, rendes és rendkívüli tagok, kik tagdíj illetőségüket — a múlt évekről — még nem teljesítették, hogy fizetéseiket nálam — városház épület alatt eszközölni szíveskedjenek; egyszersmind van szerencsém tudatni, hogy a már történt fizetésekről — az illetők szabályszerű nyugtáikat átv hetik. Zádor Lajos a magy. sz. kor. orsz. vöröskereszt-egylet Debreczen városi választmányá pénzárnoka.

— **A budavári gyilkosság** ügyében az igazságügyminiszter tegnap küldte fel jelentését ő felsége kabinetirodájához, ahol az valószínűleg még e hét folyamán el fog intézteni. A P. Lloyd hire szerint az igazságügyminiszterium egyszerűen utal a kegyelmi tanács véleményére, az az a vádlottak közül egyet sem ajánl megkegyelmezésre.

— **Mit hoz a jövő?** Egy sok tagból álló családdal megáldott apa egy estén nagy szomoruan így szolt gyermekeihez: Hej, hej, édes kicsikém, eddig csak megvultunk valahogy, az új évből is lemorzsolunk másfél hónapot, de ki tudná megmondani, mit hoz a jövő? Ekkor megszólal az egyik apróság: Én, papa, tudom, mit hoz! — Igazán, no hát csak beszélj bátran. — Ujra egy kis testvérkét! sivitott a nekibátorodott csemete.

— **Szántanak, vetnek.** A tavaszias időjárás a mezei munkásokat is felzavarta téli álmukból s némelyeken ma már az ekék vasa hasogatja a földet és szorgalmasan vetik abba a magot. A vasut mentén kényelmesen láthatják az utazók, hogy a földirtokos igái milyen szép barázdákat hánynak a porhanyó földben, de láthatják azt is egy hét óta már, hogy a tavaszi buza is rendjében el van vetve. Öreg emberek szavai után mondjuk, hogy ilyen meleg napok, melyekben ennypire lett volna provokálva a mezei gazdák munkaereje, február havában talán kétszer sem volt e százdában. 1875-ben volt a február még ilyen enyhe, de a hónap közepén már szibériai klíma uralkodott akkor. Lehet, hogy az angol időjósok jóvámondása a viharos időkről beteljesül most is akkorára, de azért ez nem törüli az 1884-ik évek azt a nevezetességét, hogy január havának közepétől négy teljes hétig tavasz volt Európában.

— **A honvédségi intézmény** tanulmányozása végett a román kormánynek megbízottja érkezett Budapestre. A megbízott br. Sakellary ezredes tegnap megjelent az 1-ső és 63-ik honvédszázalój laktanyáján, megtekintette a Ludovika akadémiát s legnagyobb elismerését fejezte ki a honvédségi intézmény kitéző szervezete fölött.

— **Drága toilleték.** A párisi Porte St. Martin színházban jelenleg a „Kaméliás Hölgy“-et adják és az igazgató, Sarah Bernhardt számára, ki a czimszerepet játsza, új jelmezeket rendelt. Felix szabó elkészítette azokat és 14.010 francos számlát hozott. Egy opállal kivarrt, aranyhimzésű tulle ruháért 4000 francot, egy rózsaszín-satinnal bélelt, arany- és elnyesipkékel díszített arany- és ezüstbrocát ruháért 2800 francot, egy égszínű bengaline ruháért 3000 francot, egy tibeti kecskeszörmével bélelt mousseline hálókötösért 1500 francot, egy köpenyért 1400 francot számított. A színház igazgatója a bírósághoz fordult és szakértőt kért a számla megbírlására.

— **A mahdi önkéntese** akart lenni két 13 éves szász gyerek. A mahdi fegyvertényei-

nek hire eljutott egy Lipese melletti faluban is, s kalandos elhatározásra birt két fiatal gyerkőcöt. A gyerekek valahonnan pénz szerettek, vettek maguknak ócska fringitát és ócska kardot, s azzal neki indultak Szudánra. El is jutottak egész Bécsig, hol azonban a rendőrség letartóztatta őket egy bizalmatlan vendéglos följelentése folytán, mert nem bírtak a szállásért fizetni. A bécsi rendőrség a szülököt értesítette az esetről. A mahdi sereg két önkéntessel kisebb.

— **Jókainé Kassán.** Kassáról jelentik, hogy Jókainé hétéfn, f. hó 18-án érkezik oda A pályaudvarban a város polgármestere, a szinügyi bizottság egy női tagja, a casino bizottság és a szinészeti kar fogadják. Jókainé, mint Kassa város vendége, a Schalkház szállóban fog lakni, hol az érkezés es-télyén szűkebb körü estély lesz a „Coriolán“-ból, melynek szerepét Molnár játszza. Jókai szerdán érkezik és este jelen lesz az előadáson. A szinpadi ünnep alkalmával Jókainának egy brillant brocheval díszített babékoszoru nyujtatik át. Színház után bankettet rendeznek a Schalkház vendégloben. Csütörtökön délután Jókai felolvasást tart a társalgó egylet nagy termében. Ez alkalommal a társalgó-egylet értékes serleget nyujt át Jókainak, a felolvasás után a Jókai-pár tiszteletére fáklyámenet és köz-vaesora lesz. Az előadásból befolyó pénz a színház alapjává, a felolvasás jövedelmének fele egy új színház építési alapjára, a másik fele részben a hírlapírók nyugdíjalapja részben a magyarsodás terjesztésére fog fordíttatni.

— **A jó testvér.** Nehány nappal ezelőtt a brüsseli rendőrséget arról értesítették, hogy St. Gilles külvárosban egy öreg örült asszony fogolyként örzi a testvérét. Több rendőr hatolt be az 58 éves Vervier ezernereskedő boltjába s hosszas keresés után ráakadtak egy lánára, melyből iszonyu tűz áramlott feléjük. Rothadt szalmán találtak egy teremtet, a kin már semmi emberi nem volt. A szerencsétlen, ki esztendő óta étládban, 60 éves testvére a cizrnakereskedő-nök. A szerencsétlen egyáltalán nem tébolyult meg e borzasztó élettől, de szörnyű nélkülözései miatt szenvedett véghetetlen sokat. A falakon számos lyukat lehetett látni, amiket kinjában kapart ki körmeivel.

— **A kétségbeesett szerelme.** Aradon Katona István nejtől elvált községi tanító már hosszabb ideje gyötöri B. Bellát szerelmi ajánlataival. Miután — mint a „P. Lloyd“-nak írják, — tegnap ismét fölkereste a leányt szülei házában, s fenyegette, Bella egyik szomszédhoz menekült; Katona utána futott, revolverrel kétszer rálőtt, s egyik lövés surolta a leányt, míg a másik karját lötte át. Katona azután saját mellébe lött, a leány, tisztes szülök gyermeke, nemsokára föl fog gyógyulni seibeiből, míg Katona okvetlenül beleghal sebébe. Ez eset kinos feltűnést keltett városzerte.

— **Füledelt megfajított ember.** Molvice horvátországi feluban Bassics Györgyvel rokonai, különösen unokatestvére, Basics István, nagyon rossz viszonyban voltak. Okot erre az szolgáltatott, hogy Bassics György nyugodtan élvezte egy ház fele birtokát, míg a másik felén soknak kellett osztozkodni; azután György és István egy leányba voltak szerelmesek. István a napokban, mint az „Agr. Ztg.“ írja, átment a György szobájába, ott maradt nála estig s azon tul is. Éjjelre ott maradt nála, egy ágyba feküdtek mindakettén, s mikor György mélyen elaludt István hurkot vetett György nyakába, s ugy összeszorította a kötelet, hogy bement a nyakhusba. István azt hívné, hogy György meghalt, az ágy alá dobta, s ezzel távozott György, ki nem halt meg, csak elájult, reggel felé magához jött s fájdalommal elkezdett kiabálni. A házbeliek elősiettek, az előhívott orvosnak György elmondott mindent, mire Istvánt elfogták s bevitték a törvényszékhez.

— **Amerikába csalt magyar lány.** Egy székesfehéreári földmives szép leányát körülbelül hat évvel ezeltől a legnagyobb valószínűség szerint egy lelketlen leánykereskedő Amerikába vitte. Tavaly irt a lány szüleinek, melyben bocsánatukat kérte és reményét fejezte ki, hogy nem sokára visszaterhet hazájába. A kis paraszt leány, mint a levélhez csatolt arczkép mutatja, gyönyörű szép leányává fejlődött ki s erős lelki erővel birt, hogy kiszabadítsa magát a lelketlen emberek kezéből és majd egy cirkszaban, most pedig egy színháznál van alkalmazva igen jó fizetéssel. Az apja által mult év végén hozzá ítéztett levélre a napokban küldött választ, melyben kimondhatlan örömmel említi, mily jól esik neki a tudat, hogy szülei nem feledkeztek meg a távolban élő gyermekeükről. Jelenleg Buenos Airesban van s miután fizetése több, mint szükséglete, igéri, hogy szüleinek addig is megjöhöhet, minden negyed évben 100 frt, segélyt fog küldeni.

CSARNOK.

A KIS IDUNA REGÉNYE.

A negyedik emeleten béreltem lakást, s mély főházzsal mentem fel kis padlásszobába. Önök bizonyára elhiszik nekem, hogy nem tartozik a legkellemesebb dolgok közé

napokint éghet közé
Mikol
gel volt. I
tottam az
a szomszéd
tam sokat.
eső áztator
használhat
dott, jömo
ősi nap b
borostyán-
vonult meg
csinoserege
dgu fejce
dette, hogy
mindannyia
ágról a mé
rázták az.
— Tj
— hallatsz
tek, és vol
tek. A szol
kedvos kis
solt, aztán
dár-proletá
— Jö
mire a lány
káját szája
lantást vet
gyermekek.
Azon taná
nünk. S bá
az emberi
felismerik,
saját érzel
rabban hely
— Ho
— A lán
— mondá
hercegnő
én szolgál
— E
Iduna — s
durrantott
szálltak. —
Ily ma
sokára már
Ha ha
tam ablako
elbeszélte
hercegnő
lyek kezé
tán felkiált
lyetekre! H
a lányka az
kikéjtatta z
amit csak t
— Aztán
Ez az ön n
a legszebb
mek nem is
ven aglege
arra kénsz
pamlagra, i
vagolt, köz
gam is egés
szettem ön
mindennap.
az én Jenny
Jenny
az én kis
szokott a *
golt, hogy
nézni és es
porondon, y
csillagokkal
vel. Vidáma
aztán eltűnt
ujra kitért
sza kellett
Mindenfél
sággal haj
totta azt az
szöke furte
nöm kedve
a cirkszab
az előadás
ragudott. —
engem! —
gon, s ilye
ültem a lov
helyen.
Egy n
ánykára. N
óraban. N
A verebek
csodálkozva
ha csak azt
kálhat a ki
s alá a sz
ség vett ra
könyvet vet
vasni. Hoss
mentem és
halvány, ki
lyesztette.
bevittem sz
csegnő sir?
ditani a do
tört ki, alig
Végre
okát. A ma
után elolv
kis Iduna ne
ban lovagol
soha, soha.
— Ped
gatott Iduna
és a mama
Jennyre tije
fog halni,
élni.
Igyeke

naponként így módon háromszor négyszer az éhez közelédek.

Mikor behurcoltam lakásomba, reggel volt. Rendbe hoztam holmimat, s kinyitottam az ablakot. Szokásom, mindig előbb a szomszédságot vizsgálni meg. De nem láttam sokat. A házak tetői, melyeket heves eső áztatott volt meg, s több régi, de még használható cserép zsindelet magával ragadt, mogorván, szomorúan néztek felém az őszi nap bágyadt sugaraiiban. Az ablak alatt borostyán-indák húzódtak, és számos veréb vonult meg azok árnyában. Megvonulnak és csicseregnek. Egyike ezen mihasznáknak kidugtu fejecskéjét és hangos csiripolással hirdette, hogy már nem esik az eső. Nemsokára mindannyian hozzáfogtak a lármahoz. Egyik ágról a másikra futkostak és a levelekről lezárták az esőseppüket.

— Ti gonoszok, már megint lármaztok? — hallatszott egy gyermekhang. — Nesztek, és valami csattogott, pattogott. Kitekintek. A szomszédos szoba nyitva állt. Egy kedves kis leánykát láttam. Kezeivel tapasztolt, aztán kenyérmorzskákat szórt ki a madár-proletárius tagjainak.

— Jó reggelt, kicsikém! — mondtam, mire a lányka nagyon megijedt. Kis ujjacskáját szájába dugta s csodálkozó-kérdő pillantást vetett reám. Így tesznek általában a gyermekek, ha idegen szólítja meg őket. Azon tanakodnak, vajon bizhatnak-e bennünk. S bár a gyermekeknek fogalmuk sincs az emberi jellemről, ritkán csalódnak. Hamar felismerik, ki a barát, ki az ellenség. Mindig saját érzelmeik után indulnak és ez gyakran helyes nyomra vezet.

— Hogy hívják magát, kicsikém. — A lányka rám mosolygott. — Idunának — mondá vidám arccal. — En valóságos hercegnő vagyok és ezek a kis verebek az én szolgáim.

— Engedelmeskednek-e? — mosolygott Iduna — szeretném látni! Aztán közéjük durrautott a verebeknek, mire azok tova szálltak. — Látja; a verebek elrepülnek!

Ily módon ismerkedtem meg vele. Nem sokára már jó barátok voltunk. Ha hangját hallottam, mindig kinyitottam ablakomat. Aztán a kis Iduna mindjárt elbeszélte mily tiszteletre méltó, komoly hercegnő ő; csicseregtek a verebekkel, melyek kezéből ették a kenyérmorzskákat. Aztán felkiáltott. — Most már menjetek a helyetekre! Hűs! A madarak elröbentek és a lányka az ablakon át szobámba kuszott, kikukutta zsebeit, s elvett mindent belőle, amit csak talált.

Aztán képeket kellett neki mutatnom. Ez az ön neje, nemde? — kérde a kicsike a legszebb női arcokra mutatva. A jó gyermek nem is sejtette, hogy én már nagyon vén agglegény vagyok. . . . Végre mindig arra kényszerítet, hogy üljek le az ó-dívatu pamlagra, ilyenkor térdenre kuszott, és lovagolt, közbe közbe szakállamat tépte. Magam is egész gyerekké lettem. „Hogyan tetszettem önnek tegnap? — kérde a kis Iduna mindennap. — Oh istenem, mit csinál most az én Jennym? — tévé hozzá szomorú.

Jenny egy kis korzikai ló volt, melyen az én kis barátom minden este lovagolni szokott a lovardában. Oly ügyesen lovagolt, hogy a közönség nem győzte eléggé nézni és csodálni. Valahányszor megjelent a porondon, viharos taps tört ki. Fehér arany-csillagokkal átszőt ruháskát viselt, két övvel. Vidám, könnyedén lovagolt. S midőn aztán eltűnt a háttérben kis lovával együtt, újra kitört a tapsvihár, és Jennykének vissza kellett térnie kis lovarnőjével a porondra. Mindenféle csókot szórt, ártatlan kacérsággal hajtogatta fejecskéjét, és megigazította azt az aranyos szalagot, melylyel szép szőke fürtjei össze voltak kötve. Kis barátom kedveért minden nap el kellett mennem a cirkuszbá, s ha néha-néha elmulasztottam az előadást, az én kis barátom nagyon haragudott. — Tegnap ön nem is nézett meg engem! — mondá szelíd szemrehányó hangon, s ilyenkor aztán este bizonyosan ott ültem a lovardában a szokott és jól ismert helyen.

Egy nap reggelén hiába vártam a leánykára. Nem hallottam hangját a szokott órában. Kinyitottam az ablakot és kinéztem. A verebek ott ugrándoztak az ablaktáblán s csodálkozva néztek körül velem együtt. Mint ha csak azt kérdezték volna, ugyan hol bujkálhat a kis Iduna. Türelmetlenül jártam fel s alá a szobában, valami szokatlan levertség vett rajtam erőt. Leültem a pamlagra, könyvet vettem kezembe, de nem tudtam olvasni. Hosszu szünet után ismét az ablakhoz mentem és kinéztem. Ott állt a kis Iduna halvány, kislirt szemekkel, s kezét ölébe sülyesztette. Gyorsan oda ugrottam hozzá s bevitettem szobámba. — Mi történt? A hercegnő sir? — kérde, tréfára akarván fordítani a dolgot. Erre a lányka zokogásban tört ki, alig tudtam lecsitítani.

Végre megtudtam szomorúságának az okát. A mama ma reggel levelet kapott, s miután elolvasta, tudtára adták neki, hogy a kis Iduna nem fog többé Jennyn a cirkuszbán lovagolni. . . . Soha, sem ma, sem holnap, soha, soha.

— Pedig holnap vasárnap lesz — jajgatott Iduna — és már az új ruhám is kész, és a mama nem akarja megengedni, hogy Jennyre üljek. Ah, Jenny bizonyosan meg fog halni, de én sem akarok nélküle élni.

Igyekeztem a síró gyermeket megnyug-

tatni. Sajnáltam szegénykét, sajnáltam, hogy meg kell válnia attól, a mi neki a legnagyobb öröme volt.

— Mily jóvő vár az én kis Idunára? — Ezt a kérdést ismételtem magamban. Igyekeztem elfeledni ezeket a gondolatokat, de lehetetlen volt, az én képzelmem nyomorult, sötét képeket rajzolt elém. De aztán megvigasztalódtam.

No hát végre is megszabadul az én kis angyalkám ettől a nyomorúságos ételtől, hála isten!

— Ne sirjon Iduna! — mondtam neki vigasztalva — mama igen jól gondoskodik magácskáról.

— Ah Jenny! jajgatott a gyermek tovább.

— Sokkal szebb ruháskát fog majd venni magácskának az eddiginél.

— Ah Jenny! — csak még egyszer lovagolhatnak rajta.

— No egyszer még lehet — mondtam.

— De a mama nem akarja megengedni.

— No még egyszer, de utoljára oizonyára megengedi.

Iduna örömteli ujongásba tört ki, tapasztalt ugrált, kis gömbölyű arcán végig pergett az öröm könnyei.

— Talán még holnap lovagolni fogok! De a mama? Mit fog szólni hozzá? — kérde tölem eső pillantással.

Megijedtem. Beláttam, hogy nagyon elhamurkódtam a dolgot. A mama — mondtam lassan — mama is majd megpuhul egy kissé.

— Már igen sokáig kértem, zokogott Iduna újból.

— No, no, ne sirjon, majd még egyszer megfogjuk kérni.

— Kegyed is segít? Kegyed is kérni fogja velem? — kérde a kicsike.

Nem tagadtam meg tőle, nem volt elég erőm hozzá. Beismerem, hogy ez gyengeség volt tőlem, de hát nem tettem róla.

N, asszony igen szívesen fogadott.

— Végre hát mégis szerencsém van ön-höz; Iduna már nagyon sokat beszélt ön-ről, mondá, mialatt székkel kínált meg. Nagy nehezen előadtam látogatásom okát. A hölgy keserű mosolylyal nézett rám. — Kegyed nem tudja, mit kíván. Akarja az én történetemet ismerni? Nincs miért titkoljam.

Szótlánul intettem fejemmel.

— Franciaországban születtem, a legtekintélyeseb családok egyikétől származtam. Kolostorban neveltek. Sok mindenféle erkölcsös érzést csepegtettek belém, csak egyre felejtettek el megtanítani, a háziasságra, a szülők és testvérek szeretetére. Nem szerettem sem az apámat, sem az anyámat, annál kevésbbé testvéreimet. Idegenek voltak ökö mindannyian előttem, valamint én is idegen voltam reájuk nézve. Nem szerettem senkit. Pedig a fiatal szívnek szeretetre van szüksége. . . . Kegyed ki fogja gunyolni az én történetemet. . . . Hisz az olyan régi, olyan elcsépelet.

Hallgatott egy pillanatig, s homlokát fehér kezére hajtottá.

— Elfelejtettem családomat — folytató némi szünet után. Kedvesem művész volt, amennyiben a lovardában mutogatta magát. Kitőnően tudott lovagolni. Öt évig bolyongtunk a világban és szívünk melyéből szertettük egymást. Oszkárom a legjobb ember volt ezen a világon. A szegény. . . Épen két éve mult. . .

A hölgy szava ismét elakadt, s aztán fejét mellére hajtá és zokogott.

— Asszonyom, mondtam, nem akartam kegyednek kellemetlenséget okozni, nem szeretném felszaggatni a behegédet sebeket. . .

— Még nem hegedtek be, — szólt Iduna anyja.

— Minek kizozzuk tehát magunkat újabb szurásokkal? — mondtam.

— Igaza van önnek. Néhány szóval bevégzem az egészet. Férjem oly szerencsétlenül bukott le egy izben a lóról, hogy szörnyet halt. — Térj vissza családodhoz — mondá haldokolva. Mihelyt családod újra kebelére fogad, hagyja el a gyermekünk e pályát, melyre én vezettem, s ne lépje át többé a cirkuszbá küszöbét. — Megesküdtem neki, hogy megfogadom szavát. A mai napig hiába való volt minden törekvés, nem térhettem vissza családomhoz. Idunának kellett engem eltartania, mert nem dolgozhattam, beteges vagyok.

Rá néztem a gyászruhás alakra, s csak most vettem észre, mily halvány volt, mint ha csak sirjából támadt volna fel.

— Ma levelet kaptam. Az engesztelés levélét.

A hölgy bevégezte szavait.

— És Idunára jobb napok virradnak! kiálték örömmel, boldogan.

— Oh az én Jennym! jajgatott kis vérdenczem, s apró karjaival átkarolta anyja nyakát. Anyácskám, kis anyácskám, csak egyszer, csak még egyszer engedj meg. . . Utoljára.

Iduna aztán engedelmeskedni fog, és nem sir többé Jenny után.

Iduna fejével bölintott, s végre a hölgy vas elhatározása is megtört.

— Nem bánom tehát, még egyszer utoljára. . . Holnap.

Vasárnap volt. Egész nap nyugtalan voltam. Gondolataim a hölgy s kis gyermeke körül kalandoztak. A szegény gyermek születése egy regény kezdete volt. Ma hát utoljára! És aztán elhagyja ezt a stüppedékes

pályát, ezt a kalandos életet. Örültem, de örömem nem volt teljes. Valami bántott.

Este elmentem a cirkuszbá. Iduna kijött a porondra a kis Jennyn.

— Ma utoljára lovagol, sugdostak egymás füllébe az emberek.

Iduna szép volt, oly szép, mintha csak az égből szállt volna alá. Boldogan, mosolygva keresett fel a közönségben és vidáman intett kis kezével.

Elvégezte mutatványát. Jennyn büszkén ügetett ki a porondról, de újra vissza kellett térnie, a közönség nem akart lecsillapodni.

Bizonyos nyugtalansággal néztem, vártam. Végteére nyilsebesen előrobogott a kis Jennyn.

Felsikoltottam.

A kis Iduna gaze-ruháskáját egy lámpa, mely közvetlenül a kijárás mellett égett, meggyújtotta. A lányka megijedt, és leesett a lóról. Leesett a merész kis lovas.

A tűz a nedves homokon nyomban kiáludt, de Jenny, nem is sejtve mi történt, tovább robogott, és megebezte a kis lovarnót. Mellén vágatott keresztül.

Körülvagolt a porondon és aztán megijedve állt meg a kis Iduna holtteste mellett. Fehér gaze-ruháskában fektették koporsóba. Ruhája arany csillogással volt átszőve, derekát kék öv folyta át, haját arany szalag.

... Mindennap kinyitottam reggelenként ablakomat.

Néha úgy tetszett, mintha hallanám a gyermek kedves hangját. Kinéztem. A borostyán inda levelei közt csicseregtek a verebek. Fel s alá rebentek. Leültek az ablakra és csodálkozva néztek körül.

— Hova tetted a mi kis hercegnőnket?

Mintha csak ezt kérdezték volna, s azt hiszem hallottam, a hölgy zokogását is a szomszéd szobában.

Kiköltözökdem.

Közgazdaság.

A marhaszállítás érdekében. A vasuti és gőzhajózási vállalatok e napokban alapították meg azon állomásokat, melyeken a szállítandó marhák rakodása, fertőtlenítése, etetése, itatása történhetik. Miután az ebbeli megállapodások gazdaközönségünket különösen érdeklik, reméljük, hogy a közlekedési intézetek gondoskodni fognak arról, hogy az ide végé határozmányok egész terjedelmükben közhírré tessenek. Az említett megállapodások szerint, melyeknél a vidék szükségletei, valamint az állomásokhoz vezető utak, állomási berendezések stb. figyelembe vettek, rakodó állomás van: a m. kir. államvasutak vonalain (ide érte a duna-drávai vasutakat is) 123, vagyis minden félleg-meddig jelentékenyebb állomás marharakodásra be van rendezve; az osztr.-magyar államvasutársaság hálózatán 132, míg előnyösebb arányt mutat a m. kir. államvasutakénál: a magyar északkeleti vasuton 30; déli vasutársaság vonalain csak 25; a kassa-oderbergi vasuton 20; az első-erdélyi vasuton 12; a magyar-nyugoti vasuton 14; az altold-fiumei vasut 14; a budapest-pécsi vaspályán 11; a mohácsi-pécsi, pécs-barcsi vasuton 9; az I-ső magyar-gácsországi vasuton 10; a győr-sopron ebeifurti vasuton 12; az arad-körösvölgyin 8, a szamosvölgyin 4; az arad-csanádi vasuton 14. A rakodásra berendezett állomások az egyes törvényhatóságok területének arányában vannak felosztva.

Fertőtlenítő állomás van összesen a magyar korona területén 86.

A marhák etetése és itatására berendezett állomások a következők: Budapest (Ferencváros), Kőbánya (osztrák-magyar a. v.), Hatvan, Rutka, Kolozsvár, Nagyvárad, Ujvidék, Debreczen, Arad, Érsekújvár, Czegléd, Szege, Temesvár, Tepla-Trencsén, Kanizsa, Piski, Kis-Czell, Laborez, Sopron.

Legujabb.

„Debreczeni Ellenőr“ eredeti táviratai.

Az erdélyi vasut államosítása.

Budapest febr. 14. Az első erdélyi vasut mai rendkívüli közgyűlése a vasut államosítását elfogadta.

Keresztyének lemészárlása Cochinchinában.

Páris febr. 14. Észak-Cochinchinában is történtek mészárlások. Több keresztyén telep elpusztítottak s több mint öven keresztyént felkötöztak. Az országban a mandarinok által felbérelt bandák átvonulnak, rabolva gyilkolva a keresztyéneket. Több mandarin a hűei udvar rendeletére bíróság elítéltetett.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

VII Bérlet I. szám.

Péntek febr. 15

n e g y e d s z e r

Nézd meg az anyá!

vígjáték 3 felv.

Felolós szerkesztő és kiadó laptulajdonos

Vértési Arnold.

Főmunkatárs: Karczag Vilmos.

IGÉRVÉNYEK,

3% osztr. földhitel sorsjegy

február 15-iki búzására

főnyeremény 50.000 frt.

1 frt 50 kr. bélyeggel együtt.

Magy. veres sorsjegyek

főnyeremény 50.000 frt.

búzás május 1-én

n a p i á r f o l y a m o n

az ipar-egyesületi takarék

és hitel intézetnél.

Építési árlejtés.

A t. városi tanács 768/884. sz. végzésével a római kath. elemi leányiskolánál egy tanítóházi laknak leendő felépítését elrendelvé: ezen munkálat felvállalására f. hó 20-ik napján szerdán délelőtti 10 órákor fog az árlejtés a mérnöki hivatal helyiségében megtartani.

Ezen vállalat költsége az anyagokkal együtt következőképen van mérnöki-leg előíranyozva:

Kőműves munka 2319 frt 30 kr.

Ács munka 820 frt 81 kr.

Vegyés munkák 637 frt 49 kr.

Arnyékszék építés 40 frt.

Együtt 3817 frt 60 kr.

A fentjelzett munkákra vállalkozni kívánók azon megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az árlejtés megkezdéséig 5%-os bányompenzzel ellátott zárt ajánlatok is elfogadhatnak s a költségvetés és árlejtési feltételek a mérnöki hivatalnál a hivatalos órákban bármikor megtekinthetők.

Kelt Debreczenben 1884. febr. 13.

Hanke Leó,

tanácsnok.

HIRDETMÉNY.

Ref. egyházunkban az országos egyházi közalapot illető munkálat bevégeztetvé, az az ide vonatkozó rendszabályok 6 §-a értelmében f. évi február 16-ik najától 24-ik napjáig bezárólag az egyháztanács gyűléstermében közszemlére ki fog tétetni, hogy az egyház tagjai azt megtekinthessék s esetleg felszólalással éljenek; felhivatnak azért egyházunk adófizető tagjai, hogy a munkálatot saját érdekében megtekinteni, esetleg ha a nevök után kitüntetett adót terhelőnek találják törvényadta jogokkal élni sziveskedjenek.

Debreczen 1884. évi febr. 3-án tartott presbyteri közgyűlés határozatából.

Az elnökség.

Gyümölcsfa eladás.

A debreczeni kir. gazdasági tanintézet pallagi faiskolájában a tavaszi elárusítás megkezdetvé, felkéretnek a tisztelt venni szándékozók, hogy megrendeléseiket ideje korán megtenni sziveskedjenek.

Arjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Árlejtési hirdetés.

A „Kovács“ katonai laktanya fedelének helyrehozása, melynél az ács és kőműves munka az anyagokkal együtt 412 frtra van előíranyozva, a városi tanács 6145/883 sz. végzésével el levén határozva: ezen munka felvállalására fog árlejtés folyó hó 17-dik napján d. e. 10 órákor a mérnöki hivatal helyiségében megtartani.

Melyre a vállalkozni kívánók azon megjegyzéssel ezennel meghivatnak, hogy az árlejtés megkezdéséig 5% bányompenzzel ellátott zárt ajánlatok is elfogadhatnak s a költségvetés és árlejtési feltételek a mérnöki hivatalnál a hivatalos órákban bármikor megtekinthetők.

Kelt Debreczenben 1884 február 9.

Hanke Leó

tanácsnok.

Gyötrő köhögés, tüdő- és gyomorbetegségek meggyógyítva

a Hoff János-féle malátakivonat-egészségi sőre által. Bécs. Graben, Bräunerstrasse 8. sz.

Nyilvános köszönet.

egy meggyógyult betegől, kiről már barátai egészen lemondtak, meggyógyítva a Hoff János-féle malátakivonat-egészségi sőre által. A torok- mell- gyomor és tüdő-bajok ezen valódi kincsben rejő becses tulajdonok által teljesen eltávolítottak.

Tekintetes ur! Corabia, feb. 22.

Miután már az 1876 ik évtől igen beteges voltam s daczára a leggondosabb ápolás s számtalan gyógyszer használatának állapotom mind rosszabbra fordult volna, olyanira, miszerint barátaim már csak mint halottat tekintettek, az egyik hirlap hirdetésményi rovatában megpillantottam az on felhímulhatlan malátakivonat-egészségi sőret a maláta-melliczkorakkal együtt. Azonnal mindjárt két egymásutáni szállítmányt rendeltem meg az ön malátakivonat sőréből, mindegyiket 58 palackjával a hozzávaló malátacukorkákkal együtt, a hatás meglepő volt. Már a legelső szállítmány elfogyasztása után teljesen helyre voltam állítva, a második már tökéletesen meggyógyított. Azonban a túlságos erőfeszítések, a gyakori meglelések következtében, ujolag ismét az előbbeni állapotba jutottam s ennélfogva kérek az idecsatolt 10 frtért posta fordultával malátasört és cukorkát, testvérbátyám Strak Ferenczet is megbíztam Bécsben, számomra a legelső hajóval még 50 palack sörnek megküldésével.

Legmélyebb köszönetem mellett maradtam mély tisztelettel

STARK ANTAL
gőzmalom-tulajdonos, Corabián, Románia.

Magas elismerőiratok.

„Ezen kitünő italt mindenkor a legnagyobb sikerrel használom.”
Koppenhága, Leuning, igazságügym.

Császárok, királyok és hercegek magas elismerőiratai a Hoff János-féle malátagyártmányokért.

I. Vilmos német császár: „az ön pompás malátakivonata, Ferencz József osztrák császár: „örömmel tüntetem önt ki.” A király: „A királyné anyjának igen jót tesz. A dán király: „gyógyhatást tapasztaltam.” A meklenburg-sverini nagyherceg „elismerésemet.”

Ó V Á S !

Csakis valódi Hoff János-féle, a cs. kir. kereskedelmi törvényszék által Ausztriában és Magyarországon feljegyzett védjeggyel (a feltaláló arczképe) ellátott maláta-gyártmányokat kell kérni, mások nem valódi készítményekből hiányzanak a gyógyfűanyagok és a Hoff János-féle maláta-gyártmányok valódi készítés módja, ennek következtében — az orvosok nyilatkozata szerint — az egészségre nagyon ártalmas hatást gyakorolhatnak. (A valódi Hoff János-féle mell-malátacukorkák kék papírba vannak.)

Kaphatók a tegnapi hirdetésünkben megnevezett raktárakban.

S Ó S - BORSZESZ

Bárvárt Karolytól
valódi minőségben, eredeti áron kapható DEBRECZENBEN

Csanak József kereskedésében
mint egyedüli főraktárban.

Ezen hatóságilag engedélyezett kitünő háziszser, mely a szegedi országos kiállításán érem-éremmel, a székesfehérvári kiállításán ezüst-éremmel lett kitüntetve, különösen jó gyógyhatást eszközöl: rheuma, csusz, szaggatás, fagyás, fej-, fog-, és fül-fájdalmak is szemgyuladásnál, ezenkívül fogtisztító szerül is igen ajánlható, a mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghúst erősíti s a szájból minden kellemetlen szagot eltávolít.

Utánzások meggátálása végett alább látható címlapomat, mely minden egyes üvegre ragasztva van, a budapesti kereskedelmi kamaránál 100/1875. szám alatt mint védjegyet bekebeleztem.

Tisztelettel
Bárvárt Karoly,
Budapest, IV. ker. Nagymező-utca.

E védjegyet különös figyelembevételre ajánlom.

LÖFKOVITS ARTHUR és TÁRSA

órás és ékszerész ÁRJEGYZÉKE

Debreczen, főpiacz-utca 2142. a posta tőszomszédságában.

Ocska arany és ezüst teljes értékében bevételik.

EZÜT ÓRÁK JÓTÁLLÁSSAL.	s fejjebb	GYÜRÜK.	s fejjebb	ÉKSZEREK.	s fejjebb
Henger férfi óra	9	Ezüst emaille gyűrű	50	14 karatos arany női medaille	8
" kettős fedéllel	12	14 karatos arany női gyűrű	2	Ugyanaz valódi gyémánttal	15
Horgony	14	" pecsét	4	Gyönyörű ezüst férfi mellű	2
" kettős fedéllel	16	" facon	5	14 karatos arany	6
Remontoir kulcs nélküli huzható	14	" karika tres	3	Legujabb ezüst női	2
" finom	16	" tömör	5	14 karatos arany női	15
" kettős fedéllel	18	Valódi gyémánt gyűrű	8	14 karatos ar. garnitúra	20
" finom	24	" férfi	12	" " garnitúra	30
Nickel remontoir	10			" " inggomb párja	4
		Fülbevalók.		" " lánczomb garnit.	20
Arany órák jótállással.		14 karatos arany gyermek függő	1 50	Ezüstneműek.	
14 karatos női henger	19	" női	3 50	Ezüst gyertyatartó párja	35
" kettős fedéllel	25	Valódi gyémánt	12	" ezüstszelence	35
Remontoir	28	" " " " " "	15	" kenyérkosár	30
" kettős fedéllel	35	Fekete emaille	2 50	" névjegyartó	20
Férfi horgony	25	" arany kapocsca	3	" gyümölcs-állvány	10
" remontoir	30	Valódi gránát függő	2	" kucstartó	5
" " kettős fedéllel	45	Ezüst lencse	50	" burnószelence	6
" " erős	70	Ékszerék.		" dohányszelence	12
Inga órák jótállással.		14 karatos arany férfi láncz	19	" gyermekvő eszköz	5
8 papig járó 1 m. hosszu	17	" nyakláncz	25	" 6 pár préselt ezüst dessert	9
8 " " óra s félórát ütő	24	Legujabb rövid női láncz	25	" 6 " sima	14
8 " " 1 m. 30 cm. hosszu	20	14 karatos arany karék	19	" 6 " ezüst éteszköz.	15
8 " " óra s félórát ütő	26	Ugyanaz valódi gyémánttal	30		
8 " " " s negyed	35	Legujabb ezüst karék	3		

Vidéki megrendelések utánvétellel a legpontosabban teljesítettnek.

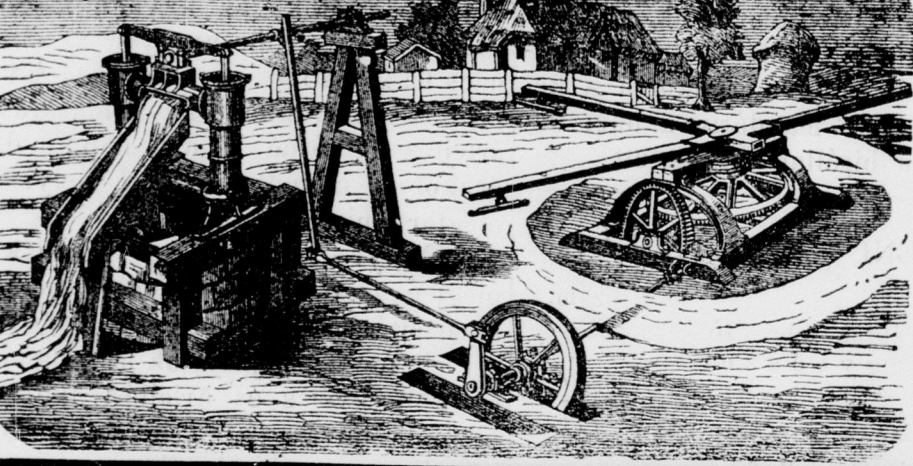
Minden tárgy a kir. fémjelző hivatal bélyegével van ellátva.

Debreczenben valódiak egyedül
Neidlinger G-nél piacz-utca 2145. sz.
Eladás 1 frt heti részlet, alapos oktatás ingyen, 5 évi jótállás mellett.
Mindennemil régi varrógép fizetés gyanánt elvállaltatik.
Minden más varrógép, mely itt mások által Singer név alatt árusítottatik el az eredeti Singer gépek utánözvénya.

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tüztöltőszerek gyára, harang és ércöntödéje.
BUDAPESTEN ROTTENBILLER-UTCA 66.

Ajánlja gyártmányát mint magyar különlegességet,
kutakban és mindennemü szivattyukban.

Elvállal teljes vízvezetékek berendezését városok, földbirtokosok és magánzók részéről, modern technici alapon és kedvező feltételek mellett, ajánkozik

KÖZ és MAGÁN-FÜRDŐK
felszerelésére
szagmentes ürszékek

felállítására és minden vízmüvi munkálat gyors és pontos kivitelére.
Képes árlapok, és részletes költségtervezetek kívánatra díjmenten küldetnek.

EGYETLEN BELFÖLDI SZIVATTYU GYÁR.

Debreczen, 1884. Nyomatott a „Debreczeni Ellenőr” könyvnyomdájában. Piacz, SIMONFFY-ház.